

Υπόθεση T-367/03

Yedaş Tarım ve Otomotiv Sanayi ve Ticaret AŞ κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Αγωγή αποζημιώσεως — Διεθνείς συμφωνίες — Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Τελωνειακή ένωση μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Τουρκίας — Αντισταθμιστικές χρηματοδοτικές ενισχύσεις»

Απόφαση του Πρωτοδικείου (πέμπτο τμήμα) της 30ής Μαρτίου 2006 II - 876

Περίληψη της αποφάσεως

- 1. Διεθνείς συμφωνίες — Συμφωνίες της Κοινότητας — Άμεσο αποτέλεσμα (Συμφωνία συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας, άρθρα 2 § 1, 3 § 1 και 6)*
- 2. Εξωσυμβατική ευθύνη — Προϋποθέσεις — Παράνομος χαρακτήρας (Άρθρα 226 ΕΚ και 288, εδ. 2, ΕΚ)*

3. *Εξωσυμβατική ευθύνη — Προϋποθέσεις — Παράνομος χαρακτήρας — Ζημία — Αιτιώδης σύνδεσμος — Απουσία μιας των προϋποθέσεων*
(Άρθρο 288, εδ. 2, ΕΚ)

1. Μία διάταξη Συμφωνίας συναφθείσας από την Κοινότητα με τρίτες χώρες πρέπει να θεωρεί ως έχουσα άφεση εφαρμογή όταν, ενόψει του περιεχομένου της καθώς και του αντικειμένου και της φύσεως της Συμφωνίας, συνεπάγεται σαφή και συγκεκριμένη υποχρέωση η οποία δεν εξαρτάται, ως προς την εφαρμογή της ή τα αποτελέσματά της, από την έκδοση οποιασδήποτε μεταγενέστερης πράξεως.

της εν λόγω Συμφωνίας, το οποίο αποτελεί θεσμική διάταξη καθιερώουσα Συμβούλιο Συνδέσεως.

(βλ. σκέψεις 39, 42-44)

Αυτό δεν συμβαίνει όσον αφορά το άρθρο 2, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως μεταξύ Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και Τουρκίας που περιγράφει, κατά γενικό τρόπο, το αντικείμενο της εν λόγω Συμφωνίας. Πράγματι, η διάταξη αυτή είναι προγραμματικής φύσεως. Δεν είναι ακούντως συγκεκριμένη και ανεπιφύλακτη και εξαρτάται, κατ' ανάγκη, όσον αφορά την εφαρμογή ή τα αποτελέσματά της, από την έκδοση μεταγενεστέρων πράξεων, πράγμα που αποκλείει το να μπορεί αυτή να διέπει άμεσα την κατάσταση ενός επιχειρηματία. Το ίδιο ισχύει και όσον αφορά το άρθρο 3, παράγραφος 2, της ίδιας αυτής Συμφωνίας, το πρώτο εδάφιο του αναφέρει, κατά τρόπο γενικό, το αντικείμενο της προπαρασκευαστικής φάσεως της εν λόγω Συνδέσεως, το δεύτερο εδάφιο του παραπέμπει σε συνημμένα πρωτόκολλα προκειμένου περί του καθορισμού των σχετικών με την εφαρμογή της φάσεως αυτής λεπτομερειών. Το ίδιο επίσης ισχύει όσον αφορά το άρθρο 6

2. Προκειμένου περί της εξωσυμβατικής ευθύνης της Κοινότητας, στη τελευταία δεν μπορεί να καταλογισθεί ως πταίσμα το προβαλλόμενο ανεπαρκές της παρασχεθείσας στην Τουρκία χρηματοδοτικής στήριξης, και τούτο εφόσον, αυτό το ανεπαρκές προκύπτει από τις αντιρρήσεις ενός κράτους μέλους. Έστω και αν υποθεθεί ότι μια τέτοια θέση μπορεί να θεωρηθεί ως συνιστώσα παράβαση εκ μέρους αυτού του κράτους μέλους των υποχρεώσεών του από τη Συνθήκη, η Επιτροπή δεν υποχρεούται να κινήσει διαδικασία λόγω παραβάσεως βάσει του άρθρου 226 ΕΚ. Ως εκ τούτου, το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν κίνησε μια τέτοια διαδικασία δεν μπορεί να συνιστά, εν πάση περιπτώσει, παρανομία, οπότε δεν είναι δυνατόν να τεθεί ζήτημα εξωσυμβατικής ευθύνης της Κοινότητας.

(βλ. σκέψεις 50-51)

3. Η ύπαρξη εξωσυμβατικής ευθύνης της Κοινότητας, κατά την έννοια του άρθρου 288, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, εξαρτάται από τη συνδρομή ενός συνόλου προϋποθέσεων, συγκεκριμένα τον παράνομο χαρακτήρα της προσαπτομένης στα κοινοτικά όργανα ενεργείας, το υποστατό της ζημίας καθώς και την ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της προβαλλομένης ενεργείας και της

επικαλουμένης ζημίας. Εφόσον δεν συντρέχει μία από αυτές τις προϋποθέσεις, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της, χωρίς να παρίσταται ανάγκη να εξετασθούν οι λοιπές προϋποθέσεις της εν λόγω ευθύνης.

(βλ. σκέψεις 34, 62)